

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4337/2022
15.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Катарина Голубовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради заштите од злостављања на раду и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 456/22 од 02.06.2022. године, у седници већа одржаној 15.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 456/22 од 02.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 456/22 од 02.06.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужене и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П1 229/15 од 27.10.2021. године, у ставовима првом, другом и петом изреке, којима је утврђено да је тужилац трпео злостављање на раду код тужене, од стране ББ, у периоду од априла 2013. године до дана подношења тужбе 18.11.2015. године, тако што је у наведеном периоду ББ послове у надлежности радног места тужиоца додељивао полицијским службеницима нижег ранга, а то није било оправдано потребама процеса рада, неоправдано онемогућавао тужиоца да извршава радне задатке, често мењао радне задатке или неоправдано прекидао тужиоца у раду, давао тужиоцу понижавајуће радне задатке који су испод нивоа знања и квалификација, неоправдано ускраћивао или задржавао информације које су у вези са послом, те неоправдано ускратио тужиоцу средство потребно за обаљање посла, обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде угледа, части и права личности, исплати износ од 150.000,00 динара, са законском затезном каматом од 27.10.2021. године до исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 204.800,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 441. Закона о парничном поступку („Службени гласник

РС”, бр. 72/2011....18/2020, у даљем тексту: ЗПП) па је утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Према члану 29. став 4. Закона о спречавању злостављања на раду („Службени гласник РС“, број 36/2010), спор због злостављања на раду или у вези са радом је радни спор. Ставом 5. истог члана прописана је сходна примена Закона о парничном поступку у споровима за остваривање судске заштите због злостављања на раду или у вези са радом, уколико Законом о спречавању злостављања на раду нису предвиђена посебна правила.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Законом о спречавању злостављања на раду нису предвиђена посебна правила о дозвољености ревизије. Зато се у спору ради утврђења злостављања на раду, који представља радни спор, сходно примењују правила о дозвољености ревизије из члана 441. ЗПП, а у делу који се односи на потраживање у новцу (накнаду штете) члан 403. став 3. ЗПП.

Тужба у овој правној ствари са захтевом за утврђење злостављања на раду и накнаде штете, поднета је 19.11.2015. године. Вредност предмета спора побијеног дела је износ од 150.000,00 динара. На дан подношења тужбе 1 евро је, према средњем курсу Народне банке Србије, износио 120,8071 динара, па вредност предмета спора побијеног дела представља динарску противвредност износа 1.241,65 евра.

Како се у конкретном случају не ради о спору из члана 441. ЗПП, а вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужене није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа- судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**